

Περίληψη απόφασης:

"Αφορά τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής για τη μετάδοση ηχογραφημένης μουσικής από χώρους ψυχαγωγίας (παιδοτόπους). Σε περίπτωση διαφωνίας, καθορίζεται προσωρινά από το μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ακόμα και όταν αφορά χρήση μουσικής που ανάγεται σε παρελθόντα χρόνο, χωρίς να απαιτείται προς τούτο η συνδρομή επείγουσας περίπτωσης. Για το παραδεκτό της κρινόμενης αίτησης, δεν απαιτείται η προηγούμενη διενέργεια άκαρπων διαπραγματεύσεων μεταξύ των χρηστών και του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής είναι ανεκχώρητο και η είσπραξή της υποχρεωτικά από τον νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων. Απορριπτέος ο ισχυρισμός περί μη υποχρέωσης καταβολής της εύλογης αμοιβής λόγω σύναψης σύμβασης με ιδιωτική εταιρία- πάροχο μουσικού περιεχομένου, καθώς αφενός αυτή δεν αποτελεί Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης και αφετέρου η αιτούσα είναι ο μοναδικός ενιαίος, αντιπροσωπευτικός και αδειοδοτημένος από το αρμόδιο Υπουργείο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων στην Ελληνική Επικράτεια, ο οποίος εκπροσωπώντας κατ' αποκλειστικότητα τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης- μέλη του, δικαιούται να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί στο ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους ανωτέρω οργανισμούς". Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ψηφιοποιημένο ηλεκτρονικό αντίγραφο το οποίο ταυτίζεται με το αντίστοιχο έντυπο έγγραφο. Θεωρημένο για τη νόμιμη αποδεδειγμένη σύσταση και έκδοση του, με συγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή και σφραγίδα. 11:39:24 EEST, Ο Γραμματέας:

Αριθμός Απόφασης 5573/2026

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αίτησης: ΓΑΚ 300155/ ΕΑΚ 16433/ 2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή | Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, κατόπιν κλήρωσης, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 07-07-2026, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ», και τον διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Λαζάρου Σώχου αρ. 4), με ΑΦΜ 997495285, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας Δικηγόρου της, (ΑΜ).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1.

, με ΑΦΜ , στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει ο παιδότοπος με τον διακριτικό τίτλο », που βρίσκεται στο (), η οποία δεν παραστάθηκε και ως προς την οποία χώρησε παραίτηση από το δικόγραφο της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, 2.

, με ΑΦΜ), στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει ο παιδότοπος με τον διακριτικό τίτλο , ο οποίος βρίσκεται στο (, η οποία παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας Δικηγόρου της, (ΑΜ), και 3. του

, με ΑΦΜ στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει ο παιδότοπος με τον διακριτικό τίτλο , ο οποίος βρίσκεται στο (), ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας Δικηγόρου του, (ΑΜ).

553

Η αιτούσα ζητά να γίνει δεκτή η από 03-12-2025 και με αριθμό κατάθεσης 300155/16433/04-12-2025 αίτησή της, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 16-03-2026, κατά την οποία αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των παριστάμενων διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και αναφέρθηκαν στα έγγραφα σημειώματα που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η αιτούσα, με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας Δικηγόρου της, που καταχωρίστηκε στο δικόγραφο της αίτησης με σημείωση της Δικαστού, ελλείψει τήρησης πρακτικού συνεδρίασης, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της αίτησης ως προς την πρώτη των καθ' ων, πριν το Δικαστήριο προχωρήσει στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης. Επομένως, ως προς αυτήν θεωρείται πως η αίτηση δεν ασκήθηκε και η εκκρεμής δίκη καταργείται (άρθρα 294, 295 παρ.1 και 297 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται κατ' αναλογία και στην προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων).

Ι. Ο ν. 2121/1993, όπως ισχύει και μετά την τροποποίηση των διατάξεών του από τις διατάξεις του ν. 4481/2017 (ΦΕΚ Α' 100/20-07-2017), προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, σε κάποιες περιπτώσεις, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών τους και σε άλλες περιπτώσεις ένα απλά ενοχικό δικαίωμα. Ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι, κατά την ενδεικτική απαρίθμηση διάφορων κατηγοριών στο άρθρο 46 παρ. 1 του παραπάνω νόμου, η οποία διατηρήθηκε σε ισχύ και μετά τη θέσπιση του ν. 4481/2017, τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιοδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος, όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές κλπ, ενώ παραγωγοί υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας είναι, κατά το άρθρο 47 παρ. 2 του ίδιου νόμου, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο ή εικόνων με ή χωρίς ήχο. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 του ν. 2121/1993, ως αυτό έχει τροποποιηθεί από τους ν. 4481/2017 και 5105/2024 και ισχύει σήμερα,

καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγράφει στον υλικό φορέα, καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Η αμοιβή αυτή είναι ενιαία από την άποψη ότι πληρώνεται μία φορά από τον χρήστη και κατανέμεται μεταξύ των δύο κατηγοριών δικαιούχων και μάλιστα εξ ημισείας (άρθρο 49 παρ. 1 και 3 ν. 2121/1993). Η είσπραξη και διαχείριση της εύλογης αμοιβής ανατίθεται υποχρεωτικά (άρθρο 49 παρ. 2 ν. 2121/1993) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι πρέπει να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν την αμοιβή από τους χρήστες, διότι η φύση των πραγμάτων καθιστά αναγκαία τη συλλογική διαχείριση, δεδομένου ότι η είσπραξη τέτοιου είδους αμοιβών από τον ατομικό δικαιούχο είναι πρακτικά ανέφικτη. Για την είσπραξη της εύλογης αμοιβής μπορεί κάθε κατηγορία ενδιαφερομένων να εκπροσωπείται από χωριστό οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 3 του ν. 4481/2017, ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από τον νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση, ενώ «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του. Ως «χρήστης», σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη, νοείται κάθε πρόσωπο ή οντότητα που εκτελεί πράξεις που υπόκεινται στην άδεια των δικαιούχων, στην αμοιβή των δικαιούχων ή στην καταβολή αποζημίωσης στους δικαιούχους και το οποίο δεν ενεργεί υπό την ιδιότητα του καταναλωτή. Επίσης, το άρθρο 5 παρ. 1 και 2 του ν. 4481/2017 ορίζει ότι: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια

του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συνιστούν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως, να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. 2. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση». Επιπλέον, κατά το άρθρο 7 παρ. 1 και 2 του ν. 4481/2017, «οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδικώς, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητα τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης

ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών». Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρου 7 του ν. 4481/2017, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 2054/1992, προκύπτει, ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του ν. 2054/1992) «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αλλοδαποί, αντίστοιχοι, δικαιούχοι, για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου σύμφωνα με τη παράγραφο 2 του άρθρου 3 του ν. 2121/1993 «δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσπό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους».

II. Επιπροσθέτως, με τις διατάξεις του ογδόου κεφαλαίου (άρθρα 46 έως 53) του ν. 2121/1993, ως αυτά έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν, νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες («εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν, όμως, να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν, όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του προαναφερόμενου ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η

προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγράφει, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγράφει στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή που καθιερώνεται με την παραπάνω διάταξη του ν. 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από τον χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών - εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων, σύμφωνα με την παρ. 2 του παραπάνω άρθρου 49 του ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και η είσπραξή της υποχρεωτικά από τον νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι μέχρι τις 20-07-2017 λειτουργούσαν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν. 2121/1993 και έκτοτε κατά τους όρους του άρθρου 6 του ν. 4481/2017, ο οποίος συμπληρώνει το βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα νόμο 2121/1993 και ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20-03-2014). Οι εν λόγω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης υποχρεούνται ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις, να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες, και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), που γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στις ιστοσελίδες αυτών και του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (άρθρο 23 παρ. 2 ν. 4481/2017), ο δε υπολογισμός της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 3, 6 παρ. 1γ του ν. 4481/2017 και

32 παρ. 1 του ν. 2121/1993, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο που προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν, όμως, η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιοριστεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς την εύλογη αμοιβή, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο (άρθρο 22 παρ. 7 ν. 4481/2017). Με τον τρόπο αυτόν, εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Περαιτέρω, από τη γραμματική και συστηματική δε ερμηνεία του άρθρου 22 παρ. 1 του ν. 4481/2017, δεν ιδρύεται υποχρέωση διαπραγμάτευσης του ύψους της εύλογης αμοιβής των παρ. 1 και 5 του άρθρου 49 ν. 2121/1993. Η διαφωνία μεταξύ οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και χρήστη, ως προς το ύψος της αμοιβής ή και τους όρους πληρωμής της, συνιστά διαδικαστική προϋπόθεση της προσφυγής στον δικαστικό καθορισμό της αμοιβής. Δεδομένου, δε, ότι η αξίωση γεννάται αυτοδικαίως από και με την άσκηση της προνομιακής χρήσης, η διαφωνία δεν είναι στοιχείο του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου. Αντιθέτως, αφορά στο έννομο συμφέρον των εκάστοτε αιτούντων - εναγόντων. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δεν υπέχει κατά νόμο υποχρέωση διαπραγμάτευσης με τον χρήστη ως προς το ύψος της αμοιβής, συμφυώς και ως προς τους όρους πληρωμής, αλλά καθορίζει τα ανωτέρω μονομερώς, δυνάμει διαπλαστικού δικαιώματος. Επομένως, σε αντίθεση με όσα ισχύουν σχετικά με τη διαφωνία της παρ. 6, αυτή της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 4481/2017, δεν προϋποθέτει την προηγούμενη διενέργεια

άκαρπων διαπραγματεύσεων και το διαπλαστικό δικαίωμα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ασκείται και με την αίτηση - αγωγή δικαστικού καθορισμού. Κατά το γράμμα δε της διάταξης, η διαφωνία δύναται, υπαλλακτικώς, να άπτεται είτε του ύψους της αμοιβής, είτε των όρων πληρωμής, π.χ. αν θα καταβάλλεται εφάπαξ ή τμηματικώς. Περίπτωση διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής υπάρχει και όταν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι δεν οφείλει αμοιβή, διότι η χρήση καταλαμβάνεται από εξαίρεση ή περιορισμό. Κατά τα λοιπά, στο δικόγραφο της αίτησης ή αγωγής του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης πρέπει να αναφέρεται ότι ασκήθηκε το διαπλαστικό δικαίωμα, ότι ο χρήστης διαφωνεί με την καθορισθείσα αμοιβή ή και τους όρους πληρωμής, καθώς και ότι αυτοί είναι εύλογοι (βλ. για τα ανωτέρω ενδεικτικά σε Εφίωαν 56/2022, ΕφΠειρ 351/2021, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, με εκεί περαιτέρω παραπομπές σε θεωρία και νομολογία).

Με την υπό κρίση αίτησή της, η αιτούσα, εκθέτει ότι συστάθηκε και λειτουργεί νόμιμα, κατά τις διατάξεις των νόμων 2121/1993 και 4481/2017, ως ο μόνος ενιαίος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων, των Ελλήνων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου και ότι οι αναφερόμενοι σε αυτήν μουσικοί, τραγουδιστές - ερμηνευτές και παραγωγοί, της έχουν αναθέσει τη διαπραγμάτευση για τον καθορισμό και την είσπραξη της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993, για τη δημόσια εκτέλεση ηχογραφημένης μουσικής εντός της ελληνικής επικράτειας. Ότι η αιτούσα, ως ο μόνος στην ελληνική επικράτεια αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης των άνω κατηγοριών δικαιούχων, έχει συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτούς και ενδεικτικά αναφερόμενους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες η αιτούσα νομιμοποιείται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διαγομή της εύλογης αμοιβής για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή ή των από αυτούς παραχθέντων υλικών φορέων. Ότι περαιτέρω, υπό την ιδιότητά της αυτή και έχοντας την προβλεπόμενη από τον νόμο αρμοδιότητα και υποχρέωση, μεταξύ άλλων της είσπραξης, της δικαστικής διεκδίκησης και της διανομής της από τον νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών της, συνέταξε αμοιβολόγιο κατά τα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις, το οποίο δημοσίευσε κατά νόμο, καλώντας τους καθ' ων σε σύναψη σχετικής συμφωνίας για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής και τον τρόπο καταβολής

και είσπραξης αυτής. Ότι οι καθ' ων εκμεταλλεύονται χώρους ψυχαγωγίας και συγκεκριμένα η δεύτερη καθ' ης παιδότοπο, ευρισκόμενο επί
στο . . . με τον διακριτικό τίτλο . . . , και με
ωφέλιμους χώρους επιφανείας 150 τ.μ., και ο τρίτος καθ' ου παιδότοπο,
ευρισκόμενο επί της (. . .) στο . . . , με τον
διακριτικό τίτλο . . . και με ωφέλιμους χώρους επιφανείας 100 τ.μ.. Ότι
εκείνοι, στο πλαίσιο της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, προβαίνουν
αδιαλείπτως μέχρι και τον χρόνο της άσκησης της αίτησης, μέσω συσκευών
ήχου εγκατεστημένων στις εν λόγω επιχειρήσεις, σε δημόσια εκτέλεση
ηχογραφημένης μουσικής, και συγκεκριμένα, η δεύτερη καθ' ης από 1-1-2019
έως 31-12-2025 και ο τρίτος καθ' ου από 1-1-2024 έως 31-12-2025,
χρησιμοποιούν στις ανωτέρω επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται, σε καθημερινή
βάση, καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας τους, ηχογραφημένη
μουσική, Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών – εκτελεστών, ήτοι εγγεγραμμένο
μουσικό ρεπερτόριο, του οποίου έχει προβεί σε δειγματοληπτική αναφορά στο
δικόγραφο της, για την ψυχαγωγία των πελατών τους. Ότι η χρήση μουσικής
για τις εν λόγω επιχειρήσεις, δημιουργεί ευχάριστο κλίμα και ψυχαγωγεί τους
επισκέπτες των παιδότοπων κατά την παραμονή τους σε αυτόν, ενώ,
επιπροσθέτως, εκείνοι πραγματοποιούν στους χώρους τους και κοινωνικές
εκδηλώσεις (παιδικά πάρτυ, πάρτυ γενεθλίων, ονομαστικών εορτών, βαπτίσεις
κλπ), για τις οποίες η χρήση μουσικής είναι απολύτως απαραίτητη για τη
διεξαγωγή τους. Ότι οι καθ' ων έχουν αρνηθεί να προβούν σε οποιαδήποτε
διαπραγμάτευση και καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που
δικαιούνται τα μέλη της, παρά την αποδεδειγμένη χρήση μουσικού ρεπερτορίου
για τα αντίστοιχα χρονικά διαστήματα. Ότι οι ανωτέρω επιχειρήσεις των καθ'
ων υπάγονται στην κατηγορία Β2α των ως άνω νομίμων δημοσιευμένων
αμοιβολογιών, σύμφωνα με τα οποία, οφείλονται τα αναλυτικά αναφερόμενα
ποσά κατ' έτος. Ενόψει αυτών, η αιτούσα ζητεί α) να καθοριστεί προσωρινά
από το Δικαστήριο η εύλογη και ενιαία αμοιβή που οφείλεται για την χρήση των
ανωτέρω χρονικών διαστημάτων στο ποσό των 7.320,00 ευρώ για τη δεύτερη
καθ' ης και στο ποσό των 3.120,00 ευρώ για τον τρίτο καθ' ου και αναλυτικά i.
για τη δεύτερη καθ' ης, για το χρονικό διάστημα από 1-1-2019 έως 31-12-2019
το ποσό των 1.300,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, για το χρονικό
διάστημα από 1-1-2020 έως 31-12-2020 το ποσό των 150,00 ευρώ, πλέον του
αναλογούντος ΦΠΑ, για το χρονικό διάστημα από 1-1-2021 έως 31-12-2021 το

ποσό των 150,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, για το χρονικό διάστημα από 1-1-2022 έως 31-12-2022 το ποσό των 1.300,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, για το χρονικό διάστημα από 1-1-2023 έως 31-12-2023 το ποσό των 1.300,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, για το χρονικό διάστημα από 1-1-2024 έως 31-12-2024 το ποσό των 1.560,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, και για το χρονικό διάστημα από 1-1-2025 έως 31-12-2025 το ποσό των 1.560,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, και ii. για τον τρίτο καθ' ου, για το χρονικό διάστημα από 1-1-2024 έως 31-12-2024 το ποσό των 1.560,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, και για το χρονικό διάστημα από 1-1-2025 έως 31-12-2025 το ποσό των 1.560,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, β) να υποχρεωθεί έκαστος των καθ' ων να καταρτίσει και να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ως άνω έτη, προκειμένου η αιτούσα να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, γ) να υποχρεωθεί έκαστος των καθ' ων να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ των ποσών αυτών, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αίτησης μέχρι την ολοσχερή εξόφληση, και δ) να καταδικαστεί έκαστος των καθ' ων στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης.

Με αυτό το περιεχόμενο και αυτά τα αιτήματα, η κρινόμενη αίτηση παραδεκτώς και αρμοδίως φέρεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου για να συζητηθεί κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 22, 682 επ. ΚΠολΔ και 22 παρ. 7 εδ. α' ν. 4481/2017), και είναι αρκούντως ορισμένη, καθώς διαλαμβάνονται με ακρίβεια όλα τα αναγκαία στοιχεία των εφαρμοζομένων κανόνων δικαίου, σύμφωνα και με τις ισχύουσες διατάξεις του ν. 4481/2017 και κατά τα προπαρατιθέμενα στις με στοιχεία I και II σκέψεις, χωρίς να απαιτείται για το ορισμένο αυτής η αναφορά όλων των έργων των δικαιούχων, τα οποία κατά τους ισχυρισμούς της αιτούσας εκτέλεσαν δημόσια οι καθ' ων στους αναφερόμενους χώρους ψυχαγωγίας, ούτε μνεία του χρόνου και του τρόπου κατά τον οποίο έγινε η σχετική διαπίστωση και του υπαλλήλου της, που προέβη σε αυτήν τη διαπίστωση, καθόσον με βάση το απορρέον από τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1 του ν. 4481/2017 μαχητό τεκμήριο, αρκεί για το ορισμένο της κρινόμενης αίτησης, η αναφορά ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης εκπροσωπούν το σύνολο της κάθε κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, ημεδαπών, αλλοδαπών και τών έργων αυτών, καθώς και η δειγματοληπτική αναφορά του μουσικού ρεπερτορίου, όπως ρητά αναφέρεται

στο άρθρο 7 παρ. 2 του ανωτέρω νόμου, χωρίς να απαιτείται η εξαντλητική αναφορά αυτών, ούτε η διευκρίνιση κάθε επιμέρους σχέσης που τη συνδέει με κάθε δικαιούχο, ενώ επιπλέον η αιτούσα νομιμοποιείται ενεργητικά με την ιδιότητά της ως ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στην άσκηση της κρινόμενης αίτησης στο δικό της όνομα ως διάδικος και, μάλιστα, κατ' αποκλειστικότητα, κατά τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 του ν. 4481/2017, για τη δικαστική διεκδίκηση των αμοιβών των μελών της, με σκοπό την είσπραξη και διανομή τους σε αυτά, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών των καθ' ων η αίτηση. Επιπροσθέτως, για το παραδεκτό της κρινόμενης αίτησης, δεν απαιτείται η προηγούμενη διενέργεια άκαρπων διαπραγματεύσεων μεταξύ των χρηστών και του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης για το ύψος της εύλογης αμοιβής του τελευταίου, η δε διαφωνία ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής, η οποία συντρέχει και όταν οι χρήστες ισχυρίζονται ότι δεν οφείλουν αμοιβή, δεν είναι στοιχείο του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου, κατά τα αναλυτικά αναφερόμενα και στην υπό στοιχείο II σκέψη της παρούσας. Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 32 παρ. 1, 46, 47, 49 του ν. 2121/1993 (όπως το τελευταίο άρθρο έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα), 2 παρ. 1 και 3, 6, 7, παρ. 1, 22, 23, 24 του ν. 4481/2017, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12 του ν. 2054/1992, 346 ΑΚ, 728 παρ. 1ζ, 729 παρ. 2 και 176 ΚΠολΔ, με την επισημάνση ότι αναφορικά με το αίτημα περί επιδίκασης εντόκως του ποσού του ΦΠΑ, αυτό είναι νόμιμο για το χρονικό διάστημα από την επομένη της έκδοσης νόμιμου παραστατικού από την αιτούσα (άρθρο 69 παρ. 1 περ. ε' ΚΠολΔ), δεδομένου ότι η υποχρέωση τοκοδοσίας γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης, αφού από τότε καθίσταται απαιτητός ο ΦΠΑ (βλ. ενδ. σε ΑΠ 732/2022, ΑΠ 185/2020, ΑΠ 535/2018, www.areiospagos.gr · ΕφΚρ 72/2023, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επίσης, κατά την άποψη που θεωρεί ορθότερη το παρόν Δικαστήριο, νομίμως ζητείται με την ένδικη αίτηση ο καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της αιτούσας για χρήση, μεταξύ άλλων, που έχει ήδη πραγματοποιηθεί πριν από την άσκηση της αίτησης, καθόσον με την προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 7 εδ. α του ν. 4481/2017, προβλέπεται ρητά ότι «σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές

5593

Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 του ν. 2121/1993), χωρίς να αποκλείεται η εφαρμογή της παραπάνω διάταξης για χρήση που ανάγεται σε παρελθόντα χρόνο (βλ. ενδ. ΜΠρΑθ 1726/2026, αδημ. · ΜΠρΑθ 6903/2025, αδημ. · ΜΠρΠειρ 1645/2024, ΜΠρΑθ 4062/2023, ΜΠρΘεσ 670/2023, ΜΠρΑθ 349/2022, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επιπροσθέτως, σημειώνεται ότι το παρόν Δικαστήριο δικάζει μεν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά αίτηση λήψης γνήσιου ασφαλιστικού μέτρου, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο, δηλαδή, που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή τη διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, αλλά, μέτρο που σκοπεύει στην ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς και, επομένως, για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής, δεν απαιτείται η επίκληση και συνδρομή επείγουσας περίπτωσης ή επικείμενου κινδύνου (βλ. και ΕφΘεσ 259/2010, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), που πάντως εν προκειμένω διαλαμβάνεται στο δικόγραφο της αίτησης, ενώ η επιδίκαση της εύλογης αμοιβής, εφόσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, δεν προσκρούσει στη διάταξη του άρθρου 692 παρ.4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την πλήρη ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή προβλέπεται από τον ίδιο τον νόμο (άρθρο 22 παρ. 7 του ν. 4481/2017 και 728 παρ. 1ζ ΚΠολΔ). Συνακόλουθα, ο ισχυρισμός των καθ' ων περί έλλειψης συνδρομής επείγουσας περίπτωσης για την άσκηση της αίτησης, είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, λαμβανομένου υπόψη ότι η προσωρινή επιδίκαση εύλογης αποζημίωσης για τη χρήση υλικών φορέων ήχου δεν συνιστά γνήσιο ασφαλιστικό μέτρο κατά την έννοια των άρθρων 682^α επ. ΚΠολΔ, αλλά, απλώς, για λόγους ταχύτερης διάγνωσης της διαφοράς, έχει υπαχθεί στην προβλεπόμενη από τον ίδιο κώδικα διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Ως εκ τούτου, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων, ήτοι του [redacted] που εξετάστηκε με επιμέλεια της απούσας, και της [redacted] που εξετάστηκε με επιμέλεια της δεύτερης καθ' ης, καθώς και από την ανωμοτί εξέταση του τρίτου καθ' ου, οι οποίοι (άπαντες) εξετάστηκαν νομίμως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, και από όλα

ανεξαιρέτως τα έγγραφα, που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται, σε συνδυασμό με τα αυτεπαγγέλτως λαμβανόμενα υπόψη διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, συνιστά ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων του άρθρου 49 του ν. 2121/1993, που συστάθηκε με το από 28-09-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό (καταστατικό), το οποίο έχει νόμιμα καταχωριστεί στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15616/06-10-2011, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49 παρ. 6 και 7 του ν. 2121/1993, όπως αυτές προστέθηκαν με το άρθρο 46 παρ. 1 του ν. 3951/2010 και ίσχυαν κατά τον χρόνο της σύστασής της και εξακολουθεί να λειτουργεί κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4481/2017. Περιλαμβάνει ως μέλη της τους εξής οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης: α) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ Ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με τον διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που έχει ως μέλη της δισκογραφικές εταιρείες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, β) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ – ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», με τον διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που έχει ως μέλη του Έλληνες ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές), και γ) τον αστικό μη κερδοσκοπικό συνεταιρισμό περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», με τον διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που έχει ως μέλη του Έλληνες καλλιτέχνες μουσικούς. Η ίδρυση εκάστου των ανωτέρω οργανισμών έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 44-57 του ν. 2121/93 και η λειτουργία αυτών εγκρίθηκε με νόμιμα δημοσιευμένη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, το οποίο και ελέγχει, σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 54 του ως άνω, νόμου, τον αριθμό των καλλιτεχνών που έχουν αναθέσει στους παραπάνω οργανισμούς τη διαχείριση των εξουσιών που απορρέουν από τα περιουσιακά τους δικαιώματα επί των έργων τους, καθώς και την τήρηση των διατάξεων του ν. 2121/93 και των κανονισμών του. Σημειώνεται ότι η λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με την από 9-12-2011 και με αρ. ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β' 3245/30-

12-2011. Η αιτούσα συνεστήθη από τους προαναφερθέντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής, σε εκείνη, δε, έχει ανατεθεί η διαχείριση των συγγενικών τους δικαιωμάτων για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Όπως, δε, προκύπτει από τους προσκομιζόμενους από την αιτούσα καταλόγους των μελών της, ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι η αιτούσα αντιπροσωπεύει την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Συνεπώς, τεκμαίρεται, εν προκειμένω, με βάση και το άρθρο 7 παρ. 1 του ν. 4481/2017, ότι η αιτούσα έχει την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν στις πιο πάνω κατηγορίες και, ως εκ τούτου, νομιμοποιείται, ενεργώντας στο όνομά της, στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών της. Μεταξύ άλλων, νομιμοποιείται να αξιώνει (με κατάρτιση συμβάσεων ή σε περίπτωση διαφωνίας δικαστικά) την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 του ν. 2121/1993 εύλογη αμοιβή από εκείνους, οι οποίοι, χωρίς την άδεια των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και την καταβολή αμοιβής, προβαίνουν σε ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και παρουσίαση στο κοινό έργων και προγραμμάτων, στα οποία συμμετέχουν οι δικαιούχοι - μέλη της αιτούσας ενώ, εξάλλου, η τελευταία υποχρεούται να προβαίνει σε σχετικές διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, προς κατάρτιση συμφωνιών για την εύλογη αμοιβή, και να την εισπράττει. Επιπρόσθετα, η αιτούσα έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς, μερικοί από τους οποίους αναφέρονται στην αίτηση, συμβάσεις αμοιβαιότητας, σύμφωνα με τις οποίες νομιμοποιείται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Περαιτέρω, προκύπτει ότι καταρτίστηκε κοινό αμοιβολόγιο από τα μέλη της αιτούσας με γνωστοποίηση στο κοινό, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ως άνω νόμου, ενώ, ήδη, η αιτούσα έχει προβεί σε τροποποίηση του αμοιβολογίου και έχει προβεί σε σχετικές δημοσιεύσεις. Επίσης το αμοιβολόγιο της έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα της, καθώς και στην ιστοσελίδα του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας, αλλά και στις εφημερίδες ΚΕΡΔΟΣ την 20-04-2012, ΑΥΓΗ την 20-04-2012 και ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ την 19-04-2012, ενώ στις 27-10-2017 δημοσίευσε εκ νέου το αμοιβολόγιο επιγραμματικώς

σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 23 παρ.1 του ν. 4481/2017, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Βάσει του αμοιβολόγιου αυτού, για επιχειρήσεις – χώρους ψυχαγωγίας, όπου η μουσική είναι χρήσιμη, όπως στην περίπτωση της κατηγορίας B2a του αμοιβολογίου (στην οποία εμπίπτουν bowling, πίστες πατινάζ, billiards, roller skating, ice skating, παιδότοποι κλπ), η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε σε εφάπαξ ποσό κατ' έτος, ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος. Έτσι, η εν λόγω αμοιβή καθορίστηκε για τις ανωτέρω επιχειρήσεις και εφόσον η επιφάνεια του καταστήματος είναι μέχρι 200 τ.μ., στο ποσό των 300 ευρώ ετησίως, για το χρονικό διάστημα από την 1-1-2019 μέχρι και την 31-12-2023, και στο ποσό των 360 ευρώ ετησίως για το χρονικό διάστημα από την 1-1-2024 μέχρι και την 31-12-2025, ενώ, ειδικώς, για τη διοργάνωση κοινωνικών εκδηλώσεων, στο ποσό των 100 ευρώ ανά εκδήλωση, για το χρονικό διάστημα από την 1-1-2019 μέχρι και την 31-12-2023 και στο ποσό των 120 ευρώ ανά εκδήλωση για το χρονικό διάστημα από την 1-1-2024 μέχρι και την 31-12-2025.

Περαπέραν, πιθανολογήθηκε ότι η δεύτερη καθ' ης, από τον Νοέμβριο του έτους 2019, και δη από την 17-11-2019 μέχρι και την 31-12-2025, διατηρεί και εκμεταλλεύεται επιχείρηση ψυχαγωγίας και εκδηλώσεων για ανηλίκους, ήτοι παιδότοπο, με τον διακριτικό τίτλο

επιφανείας 150 τ.μ., επί της

στο

Επιπλέον, ο τρίτος καθ'

ου, διατηρεί επιχείρηση παιδότοπου, με τον διακριτικό τίτλο

επιφανείας 100 τ.μ., επί της οδού

στο

η οποία λειτουργεί κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, ήτοι από την 1-1-2024 μέχρι και την 31-12-2025. Οι ανωτέρω επιχειρήσεις πιθανολογήθηκε ότι διαθέτουν μόνιμες ηχητικές εγκαταστάσεις, από τις οποίες προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση ηχογραφημένης μουσικής. Πιο συγκεκριμένα, για τη δεύτερη καθ' ης, το γεγονός αυτό πιθανολογήθηκε ιδίως από τις προσκομιζόμενες από την αιτούσα εκτυπώσεις φωτογραφιών από την ιστοσελίδα που διατηρεί η επιχείρηση στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης facebook, στις οποίες εμφανίζεται η ύπαρξη ηχείων τόσο στον εσωτερικό όσο και στον εξωτερικό χώρο του καταστήματος, αλλά και η ύπαρξη τηλεόρασης στον εσωτερικό τοίχο του καταστήματος (βλ. ομάδα σχετικών με αριθμό 28Α της αιτούσας), καθώς και από τα προσκομιζόμενα από την αιτούσα αποσπάσματα δημοσίων αναρτήσεων της δεύτερης καθ' ης στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης Instagram

και facebook, στα οποία εμφανίζεται οπτικοακουστικό υλικό από την εν λόγω επιχείρηση κατά τη διάρκεια του έτους 2023, στην οποία αναπαράγεται μουσική (μεταξύ των οποίων ακούγεται το τραγούδι «Καραμέλα» της Ελένης Φουρέιρα και το τραγούδι «Tooty Ta» του Jack Hartman) (βλ. σχετικό 28Γ της αιτούσας), απορριπτομένων των ισχυρισμών εκείνης ότι αφενός δεν υφίστανται ηχεία στην εν λόγω επιχείρηση και αφετέρου ότι δεν γίνεται αναπαραγωγή μουσικού ρεπερτορίου, ως ουσιαστικά αβάσιμων. Αναφορικά, δε, με τον τρίτο καθ' ου, όπως εμφανίζεται από τις προσκομιζόμενες από την αιτούσα εκτυπώσεις φωτογραφιών από την ιστοσελίδα που διατηρεί η εν λόγω επιχείρηση στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης facebook, στο εσωτερικό του καταστήματος υφίστανται μαύρα ηχεία τοποθετημένα περιμετρικά πάνω σε επιφάνειες του καταστήματος, καθώς και μία τηλεόραση (βλ. ομάδα σχετικών με αριθμό 28Β αιτούσας), από τα οποία λαμβάνει χώρα αναπαραγωγή μουσικής, γεγονός που επιβεβαίωσε και ο ίδιος ο τρίτος καθ' ου κατά την ανωμοτί εξέτασή του. Οι ανωτέρω επιχειρήσεις παρέχουν, παράλληλα, και υπηρεσίες διενέργειας κοινωνικών εκδηλώσεων (παιδικά πάρτυ, πάρτυ γενεθλίων, ονομαστικών εορτών, θεματικά πάρτυ κλπ), όπως διαφημίζουν και οι ίδιες στις επίσημες ιστοσελίδες τους και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ενώ λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Πιθανολογείται, δε, η πραγματοποίηση τουλάχιστον πέντε εκδηλώσεων ανά έτος για έκαστο παιδότοπο των καθ' ων (βλ. ιδίως τις προαναφερθείσες εκτυπώσεις φωτογραφιών από τις ιστοσελίδες που διατηρούν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, στα οποία εμφανίζεται κατά τον επίδικο χρόνο η διοργάνωση παιδικών πάρτυ γενεθλίων), κατά τη διάρκεια των οποίων, για την ψυχαγωγία των παρευρισκομένων, πραγματοποιείται η χρήση μουσικής. Αμφότεροι οι ανωτέρω παιδότοποι ανήκουν στην υπό στοιχείο Β2α κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολογίου, ήτοι στην κατηγορία των επιχειρήσεων εκείνων, για την λειτουργία των οποίων η χρήση μουσικής δεν είναι απαραίτητη, αλλά χρήσιμη για την ψυχαγωγία και την προσέλκυση, διατήρηση και επαύξηση της πελατείας τους και συνακόλουθα και την αύξηση των εσόδων τους. Υπό τα δεδομένα αυτά, η χρήση μουσικής δεν δύναται να θεωρηθεί ως εντελώς αποσυνδεδεμένη από τη λειτουργία των εν λόγω επιχειρήσεων, αλλά, ανιθέτως, εμφανίζεται να συνδέεται λειτουργικά με την παρεχόμενη υπηρεσία. Κατά συνέπεια, πιθανολογείται ότι υφίσταται χρήση μουσικής στους χώρους όπου παρέχουν τις υπηρεσίες τους, ικανή να θεμελιώσει την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων περί εύλογης αμοιβής.

5573

σελ. 17η της με αριθμό

/2026 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

Εξάλλου, ο ισχυρισμός του τρίτου καθ' ου ότι δεν έχει υποχρέωση καταβολής εύλογης αμοιβής στην αιτούσα, γιατί είχε συνάψει, για το έτος 2025, σύμβαση με την μονοπρόσωπη ΙΚΕ με την επωνυμία «DREAM COMPANY» και τον διακριτικό τίτλο «DREAM MUSIC», δυνάμει της οποίας έχει λάβει άδεια για τη δημόσια εκτέλεση στους χώρους του παιδότοπου μουσικών έργων και ηχογραφημένων εκτελέσεων μέσω διαδικτυακών ραδιοφωνικών σταθμών που ανήκουν στο ρεπερτόριο που διαχειρίζεται η τελευταία, τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι όπως αναφέρθηκε και στις μείζονες σκέψεις της παρούσας, η αιτούσα είναι ο μοναδικός αδειοδοτημένος από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, και ως εκ τούτου, αντιπροσωπευτικός στην Ελληνική επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος, εκπροσωπώντας κατ' αποκλειστικότητα τους προαναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης - μέλη του, δικαιούται να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε σχετική δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς. Βάσει, δε, του άρθρου 7 παρ. 1 του ν. 4481/2017, εισάγεται τεκμήριο εκπροσώπησης του συνόλου των δικαιούχων και του συνόλου των έργων τους από την αιτούσα, χωρίς να πιθανολογηθεί ότι η ανωτέρω αναφερόμενη από τον τρίτο καθ' ου ΙΚΕ αποτελεί οργανισμό συλλογικής διαχείρισης πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, νομίμως αδειοδοτημένο από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και για αυτόν το λόγο, η σύναψη οποιασδήποτε συμφωνίας δεν απαλλάσσει τους χρήστες από την καταβολή στην αιτούσα των συγγενικών δικαιωμάτων για τη χρήση ηχογραφημένης μουσικής. Επομένως, στο πλαίσιο της ανωτέρω επιχειρηματικής δραστηριότητας, πιθανολογήθηκε ότι οι καθ' ων χρησιμοποίησαν και εξακολουθούν να χρησιμοποιούν κατά τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας της επιχείρησής τους, υλικούς φορείς ήχου, που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών - εκτελεστών, κάνοντας χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στο δικογράφο της αίτησης ρεπερτορίου. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι, παρότι η αιτούσα κάλεσε τους καθ' ων για διαπραγμάτευση καθορισμού καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής για τα προαναφερόμενα χρονικά διαστήματα και καταβολή των οφειλομένων ποσών, οι τελευταίοι υπήρξαν

αρνητικοί. Ειδικότερα, ως προς τη δεύτερη καθ' ης, η υπάλληλος της αιτούσας /η επιχείρησε να ενημερώσει εκείνη σε σχέση με τα συγγενικά δικαιώματα, τη δραστηριότητα της αιτούσας και την υποχρέωση καταβολής της εύλογης αμοιβής (βλ. σχετ. το έντυπο ενημέρωσης χρήστη της αιτούσας, όπου εμφανίζονται οι τηλεφωνικές κλήσεις της ανωτέρω υπαλλήλου προς τη δεύτερη καθ' ης κατά τις ημερομηνίες από 18-09-2025 μέχρι 30-10-2025), ενώ στις 29-09-2025 απεστάλη σε εκείνη μήνυμα ηλεκτρονικής αλληλογραφίας (e-mail) σχετικά με την υποχρέωση καταβολής αμοιβής για τη χρήση μουσικής, στο οποίο αναφερόταν και η οικονομική πρόταση της αιτούσας για την καταβολή της εύλογης αμοιβής από την δεύτερη καθ' ης για τη χρήση μουσικής στον παιδότοπο ιδιοκτησίας της, χωρίς, όμως, η δεύτερη καθ' ης να απαντήσει ή να ανταποκριθεί στις προσκλήσεις της αιτούσας. Από την άλλη, οι υπάλληλοι της αιτούσας και ο τρίτος καθ' ου

επιχείρησαν να ενημερώσουν τον τρίτο καθ' ου σε σχέση με τα συγγενικά δικαιώματα, τη δραστηριότητα της αιτούσας και την υποχρέωση καταβολής της εύλογης αμοιβής (βλ. σχετ. το έντυπο ενημέρωσης χρήστη της αιτούσας, όπου εμφανίζονται οι τηλεφωνικές κλήσεις των ανωτέρω υπαλλήλων προς τον τρίτο καθ' ου κατά τις ημερομηνίες από 05-02-2024 μέχρι 29-10-2025), ενώ στις 06-02-2024, απεστάλη, αρχικά, σε εκείνον μήνυμα ηλεκτρονικής αλληλογραφίας (e-mail) από την αιτούσα σχετικά με την λειτουργία της αιτούσας και την υποχρέωση καταβολής αμοιβής για τη χρήση μουσικής, και στις 04-03-2024 και 01-04-2024 απεστάλησαν σε εκείνον από την ίδια ανωτέρω υπάλληλο ηλεκτρονικά μηνύματα σχετικά με την υποχρέωση καταβολής από εκείνον των συνολικά οφειλόμενων χρηματικών ποσών αμοιβής για τα έτη 2022, 2023 και 2024, με αναφορά στις προθεσμίες καταβολής τους. Εξάλλου, ο τρίτος καθ' ου κατέβαλε στην αιτούσα τα οφειλόμενα χρηματικά ποσά για τα έτη λειτουργίας της επιχείρησής του μέχρι και το έτος 2023, και ακολούθως, παρά την αποστολή νέων ηλεκτρονικών μηνυμάτων από την υπάλληλο της αιτούσας, στις 02-05-2024, 26-06-2024, 23-09-2024, και τον υπάλληλο αυτής,

στις 17-09-2025, 02-10-2025 και 13-10-2025, για την υποχρέωση καταβολής των ορισθέντων χρηματικών ποσών για το επίδικο χρονικό διάστημα, ουδόλως ανταποκρίθηκε. Συνεπεία των ανωτέρω, θα πρέπει να καθοριστεί προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται οι δικαιούχοι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, ερμηνευτές και εκτελεστές

καλλιτέχνες, ημεδαποί και αλλοδαποί, για τη γενόμενη σε έκαστο των ανωτέρω παιδότοπων, χωρίς άδεια, παρουσίαση έργων του προστατευόμενου από την αιτούσα ρεπερτορίου στο κοινό. Επιπλέον, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ειδικά για τα έτη 2020 και 2021 τα διοικητικά μέτρα που επιβλήθηκαν για την αποτροπή της εξάπλωσης της πανδημίας του κορωνοϊού (Covid 19), έπληξαν σημαντικά το εισόδημα των χώρων ψυχαγωγίας και δη των παιδότοπων, καθόσον κατά το μεγαλύτερο μέρος των ετών αυτών απαγορεύθηκε η λειτουργία τους και όταν τελικά επιπράπηκε ξανά η λειτουργία τους, λειτούργησαν με περιορισμούς, μεταξύ των οποίων και η, για σημαντικά χρονικά διαστήματα, απαγόρευση αναπαραγωγής μουσικής σε εσωτερικούς χώρους. Επομένως, κατά τα προαναφερθέντα έτη, η λειτουργία τους είχε περιοριστεί σημαντικά, όπως συνομολογείται, εξάλλου, και στην υπό κρίση αίτηση. Με βάση τα ανωτέρω, η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει καθένας από τους καθ' ων για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου, αφού ληφθούν υπόψη όλα τα ανωτέρω, αλλά και το κοινό αμοιβολόγιο που έχει συντάξει η αιτούσα για τα επίδικα χρονικά διαστήματα, θα πρέπει να καθοριστεί ως εξής: Α. Για τη δεύτερη καθ' ης: 1) για το χρονικό διάστημα από την έναρξη λειτουργίας του παιδότοπου, ήτοι από 17-11-2019 έως 31-12-2019, στο ποσό των 36,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, χωρίς να πιθανολογείται ότι για το εν λόγω χρονικό διάστημα διενεργήθηκε κάποια επιπρόσθετη κοινωνική εκδήλωση, 2) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2020 έως 31-12-2020, λόγω των έκτακτων μέτρων προστασίας της δημόσιας υγείας από τον κίνδυνο περαιτέρω διασποράς του κορωνοϊού στο σύνολο της επικράτειας, στο ποσό των (300:2) 150,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, 3) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2021 έως 31-12-2021, λόγω των έκτακτων μέτρων προστασίας της δημόσιας υγείας από τον κίνδυνο περαιτέρω διασποράς του κορωνοϊού στο σύνολο της επικράτειας, στο ποσό των (300:2) 150,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, 4) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2022 έως 31-12-2022, στο ποσό των 300,00 ευρώ, και επιπλέον στο ποσό των (100 ευρώ X 5 εκδηλώσεις) 500,00 ευρώ, ήτοι συνολικά, στο ποσό των 800,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, 5) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2023 έως 31-12-2023, στο ποσό των 300,00 ευρώ, και επιπλέον στο ποσό των (100 ευρώ X 5 εκδηλώσεις) 500,00 ευρώ, ήτοι συνολικά στο ποσό των 800,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, 6) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2024 έως 31-12-2024, στο ποσό των 360,00 ευρώ, και επιπλέον στο ποσό των (120 ευρώ X 5 εκδηλώσεις) 600,00 ευρώ, ήτοι συνολικά στο ποσό των

960,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, και 7) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2025 έως 31-12-2025, στο ποσό των 360,00 ευρώ, και επιπλέον στο ποσό των (120 ευρώ X 5 εκδηλώσεις) 360,00 ευρώ, ήτοι συνολικά στο ποσό των 960,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%. Β. Για τον τρίτο καθ' ου: 1) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2024 έως 31-12-2024, στο ποσό των 360,00 ευρώ, και επιπλέον στο ποσό των (120 ευρώ X 5 εκδηλώσεις) 600,00 ευρώ, ήτοι συνολικά στο ποσό των 960,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, και 2) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2025 έως 31-12-2025, στο ποσό των 360 ευρώ, και επιπλέον στο ποσό των (120 ευρώ X 5 εκδηλώσεις) 600,00 ευρώ, ήτοι συνολικά στο ποσό των 960,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%. Μάλιστα, όπως προεκτέθηκε, η αιτούσα δικαιούται να αναζητήσει και τον ΦΠΑ, δεδομένου ότι εκδίδει σχετικό φορολογικό παραστατικό και δη απόδειξη παροχής υπηρεσιών, που επιβαρύνεται με τον ΦΠΑ, με διαφορετικό, όμως, χρόνο τοκοφορίας. Επιπλέον, συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επίδικαση του μισού των ως άνω προσδιορισμένων ποσών της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της αιτούσας, καθόσον αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσα και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εσόδων της για την προς όφελος των μελών της λειτουργία της, με την επισήμανση της υποχρέωσης της αιτούσας να ασκήσει εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών, από την επίδοση της απόφασης, αγωγή για την επιδικαζόμενη απαίτηση, κατ' άρθρο 729 παρ. 5 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, πρέπει να υποχρεωθούν οι καθ' ων να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω χρονικά διαστήματα, ήτοι από 17-11-2019 έως 31-12-2025 η δεύτερη καθ' ης, και από 1-1-2024 έως 31-12-2025 ο τρίτος καθ' ου, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αποζημίωσης μεταξύ των δικαιούχων.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας, ενώ μέρος των δικαστικών εξόδων της αιτούσας πρέπει να επιβληθεί σε βάρος των καθ' ων η αίτηση, λόγω της ήττας τους (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Θεωρεί ότι η κρινόμενη αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δεν ασκήθηκε ως προς την πρώτη των καθ' ων η αίτηση.

Δικάζει αντιμωλία των λοιπών διαδικίων.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής που καθένας από τους καθ' ων η αίτηση οφείλει να καταβάλει στην αιτούσα ως εξής:

Α. Για τη δεύτερη καθ' ης η αίτηση: 1) για το χρονικό διάστημα από 17-11-2019 έως 31-12-2019, στο ποσό των 36,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, 2) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2020 έως 31-12-2020, στο ποσό των 150,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, 3) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2021 έως 31-12-2021, στο ποσό των 150,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, 4) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2022 έως 31-12-2022, στο ποσό των 800,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, 5) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2023 έως 31-12-2023, στο ποσό 800,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, 6) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2024 έως 31-12-2024, στο ποσό των 960,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, και 7) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2025 έως 31-12-2025, στο ποσό των 960,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, και συνολικά στο ποσό των τριών χιλιάδων οκτακοσίων πενήντα έξι (3.856,00) ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%.

Β. Για τον τρίτο καθ' ου η αίτηση: 1) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2024 έως 31-12-2024, στο ποσό των 960,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, και 2) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2025 έως 31-12-2025, στο ποσό των 960,00 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, και συνολικά στο ποσό των χιλίων εννιακοσίων είκοσι (1.920,00) ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%.

Υποχρεώνει τους καθ' ων η αίτηση να καταβάλουν προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σε καθέναν από αυτούς για το ανωτέρω χρονικό διάστημα και συγκεκριμένα, τη δεύτερη καθ' ης να καταβάλει το ποσό των χιλίων εννιακοσίων είκοσι οκτώ (1.928,00) ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, και τον τρίτο καθ' ου να καταβάλει το ποσό των εννιακοσίων εξήντα (960,00) ευρώ, πλέον ΦΠΑ 24%, νομιμοτόκως i. ως προς τα ποσά της εύλογης αμοιβής, από την επομένη της επίδοσης της αίτησης μέχρι την εξόφληση και ii. ως προς το ποσό του αναλογούντος ΦΠΑ, από την επομένη της έκδοσης του σχετικού νόμιμου παραστατικού μέχρι την εξόφληση.

Υποχρεώνει τους καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω χρονικά διαστήματα.

σελ. 22^η της με αριθμό

5573

/2026 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

Καταδικάζει καθέναν από τους καθ' ων η αίτηση στην καταβολή μέρους της δικαστικής δαπάνης της αιτούσας, την οποία ορίζει στο ποσό των εκατόν είκοσι (120) ευρώ για έκαστο εξ αυτών.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στην Αθήνα, την 13-8-2026.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο/Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)